သရဏဂုံ။ ။ရှင်သာမဏေ ပြုသောကိစ္စ၌ "ဆံချ, သင်္ကန်း ဝတ်, သရဏဂုံပေး" ဤ ၃-ချက် အရေး အကြီးဆုံးဟု ကျမ်းဂန်၌ ဆိုပါသည်၊ ထို ၃-မျိုးတွင်လည်း သရဏဂုံသည် သာ၍ အရေးကြီး၏၊ ထို သရဏဂုံ၌ "ဥဘ-တောသုဒ္ဓိ=(ပီပီသသရွတ်ဆိုသောအားဖြင့်) ဆရာနှင့်တပည့် ၂-ဘက်လုံး သန့်ရှင်းမှု" ဖြစ်မှ သရဏဂုံ အထမြောက်သည်၊ ဆရာက ပီ၍ တပည့်ကမပီလျှင်ငှင်း, တပည့်က ပီသော်လည်း သွားကျိုးနေခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် ဆရာက မပီ လျှင်ငှင်း သာမဏေစစ်စစ် မဖြစ်နိုင်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ရှင်လောင်းများအား စောစောက တင်ကြို၍ ရွတ်ဆိုနည်းကို တချို့ ဆရာသမားတို့ သင်ပြလေ့ရှိကြသည်။

အဋ္ဌကထာ။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇာယ ပန ဣမာနိ တီဏိ သရဏာနိ ဗုဒ္ဓကာရ မကာရာဒီနံ ဗျဥ္ဇနာနံ ဌာနကရဏသမ္ပဒံ အဟာပေန္တေနေဝ အာစရိယေနာပိ အန္တေဝါသိကေနာပိ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ သစေ အာစရိယော ဝတ္တုံ သက္ကောတိ, အန္တေဝါသိကော န သက္ကောတိ။ပ။ န ဝဋ္ဋတိ။ (မဟာဝါ ပဗ္ဗဇ္ဇခန္ဓက။)

တင်းတင်းရွတ်ရသော အက္ခရာများ။ ။ပါဠိအက္ခရာများကို ရွတ်ဆိုရာ၌ အသံ၏ ဖြစ်ရာဌာနနှင့် အသံထွက်ပုံ တူနေလျှင် ရှေ့အက္ခရာကို ရိုးရိုး ရွတ်၍ နောက် အက္ခရာကို တင်းတင်းမာမာ ရွတ်ရ၏၊ ထိုသို့ ရွတ်မှလည်း "အသံတူ ၂-လုံးတွင် မည်သည့်အက္ခရာကို ရွတ် သည်" ဟု နားထောင်သူတို့မှာ ကွဲကွဲပြားပြား ကြားရ၍